

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 1. An motus Concupiscentiæ sunt peccata?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

advententis esse amplius considerandum, aut inquirendum, & voluntas vult agere sine majore consideratione. 2. In alio nempe, vel in actu positivo, quo quis vult aliud, quod advententiam impedit, v. g. sequi passionem: vel in omissione diligentiae, quae posset, & deberet adhiberi: vel in aliquo defectu habituali non ignoto, v. g. in nimia præcipitatione in agendo, in negligentia ordinaria in attendendq, in prava contuetudine, quam quis emendare non curat.

CAPUT V.

De Concupiscentia, & peccatis infirmitatis, malitiæ, & habuūs.

Q. I. *A*n motus Concupiscentie sunt peccata?

Resp. I. Inordinati Concupiscentiae motus, si libera voluntate excitentur, sunt peccata mortalia in materia gravi, & venalia in levi: quia sunt inordinati, & plenè voluntarii, ac liberi: ergo nil illis deest ad culpam materiæ commensuratam.

Resp. II. Inordinati Concupiscentiae motus, quamvis à dæmone excitati, vel sua sponte necessariò exurgentes, accedente aliqua advertentia imperfecta, & consensu volun.

voluntatis imperfecto sunt peccata venia-
lia: quia homo non potest absque culpa
ullatenus, etiam imperfecte admittere, vel
approbare, quod ex se malum, ac inordina-
tum est, & disconvenit naturæ rationali.
Non sunt tamen mortalia, etiamsi sint de
re graviter illicita, propter imperfectio-
nem actus. Accedente vero perfectâ ad-
vertentiâ, si voluntas eos velit, vel appro-
bet, sunt peccata mortalia, ex ad Rom. i.
Quia mortale est velle perfecte, & appro-
bare, quod graviter ex objecto inordina-
tum est, & dedecet naturam rationa-
lem.

Resp. III. Motus indeliberati Concu-
piscentiæ, rationem, ac voluntatem præ-
venientes, licet graviter inordinati, non
sunt peccata imputabilia, nullo accedente
voluntatis consensu, etiam interpretativo.
Constat. 1. ex Trident. sess. 5. cap. 5.
docente concupiscentiam non posse noce-
re non consentientibus; quin imò coro-
natum iri, qui legitimè certaverit. 2. Ex
his Baii propositionibus damnatis à Pio V.
& Greg. XIII. 50. *Prava desideria, qui-*
bus ratio non consentit, & quæ homo invi-
tus patitur, sunt prohibita præcepto, non
concupisces. 51. *Concupiscentia sive lex*
membrorum, & prava ejus desideria, quæ
invitissent homines, sunt vera legis in-
obedientia. 3. Quia tales motus nullo
modo sunt voluntarii, ac liberi, voluntate,

ac

ac libertate personali requisita ad demeritum personale: non enim possumus illos non habere pro arbitrio voluntatis nostræ.

Not. Idem dici debet de omnibus prævis cogitationibus, & aliis motibus internis graviter ex objecto malis. Nam si actus illi sint penitus indeliberati, ac involuntarii etiam in causa, & à voluntate improbentur, nullatenus sunt peccata, quia nullatenus sunt voluntarii. Quod si sine imperfectè deliberati, ac voluntarii, sunt peccata venialia ob imperfectionem actus: si verò plenè deliberati sint, & approbentur à voluntate, sunt peccata mortalia in materia gravi, quia sunt plenè voluntarii, & graviter mali.

Q. 2. *An passio, seu motus vehemens Concupiscentia tollit peccatum, vel malitiam ejus minuit?*

Resp. I. Est peccatum obsequi passioni, etiam antecedenti, hoc est, quam voluntas non excitat, seu imperat, quando non tollit usum rationis, nec omnem deliberationem. Constat. 1. ex Daniel. 13. *Concupiscentia subvertit cor.* & ad Rom. 7. *passiones peccatorum operabantur in membris nostris, ut fructificarent morti.* 2. Quia est quid inordinatum, & tunc est liberum, nam voluntas potest ei non obsequi.

Tom. I.

R

Tamen